

Farní věstník

LISTOPAD 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXI, číslo 11

Odpuštění hříchů

V minulém čísle farního věstníku jsme se zamýšleli nad společenstvím svatých do kterého náležíme. Toto společenství však nejsme dosud schopni plně zakoušet a spoluvytvářet.

Plnost našeho společenství s Kristem i lidmi je stále narušována hříchem. Hřích také narušuje svobodu ke které je člověk Bohem povolán. Cestou k obnovení svobody je smíření a odpuštění hříchů, které člověku Bůh vždy nabízí.

Toto odpuštění si člověk nemůže zasloužit či zaplatit. Je svobodným darem milujícího Boha a člověk má příležitost tento dar přijmout. Pokání, které dostáváme v rámci svátosti smíření, není tedy jakási cena za odpuštění ale výraz vděčnosti za Boží dar a znamení opravdového rozhodnutí k nápravě života.

Až tedy příště půjdeme ke svaté zpovědi, jděme s radostí. Čeká nás milující Bůh Otec, který nás očistí, osvobodí a posilní.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v listopadu 2013

Pa	1. 11. 2013	8:00 17:00	Matka Boží sv. Jakub
So	2. 11. 2013	8:00 17:00	sv. Anna Matka Boží
Ne	3. 11. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Vanov - sv. Karel
So	9. 11. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	10. 11. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží

So	16. 11. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	17. 11. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	23. 11. 2013	17:00	Matka Boží
Ne	24. 11. 2013	7:30 9:00 10:30	sv. Jakub sv. Jakub Matka Boží
So	30. 11. 2013	17:00	Jména Ježíš

Markovo evangelium

První z evangelií vzniklo pravděpodobně někdy mezi lety 68-73. Jeho autorem je podle tradice Marek, Petrův žák a "interpret". Tento Marek je obvykle ztotožňován s Janem Markem ze Skutků (doprovázel Barnabáše a Pavla na první misijní cestě). Někteří biblisté s touto tradicí nesouhlasí a říkají, že to byl jinak neznámý křesťan jménem Marek. Podle textu je autorem řecky mluvící křesťan, který nebyl očitým svědkem pozemského Ježíše.

Markovo evangelium je napsáno nejspíš pro komunitu, která trpěla pronásledováním. Podle tradice se jednalo o Řím, mezi další domněnky patří Sýrie, severní Zajordánsko, Dekapolis, Galilea...

Markovo evangelium je, jako ostatní evangelia, psáno řečtinou koiné. Jeho řečtina však vykazuje silné hebraismy a latinismy.

Struktura

- prolog, který zahrnuje počáteční zvolání, následně spojení Ježíše Krista se SZ, Janův křest, Ježíšův křest, Ježíšovo pokušení na poušti a Ježíšův program (Mk 1,1-15).
- druhá část vypráví o Ježíši, který káže a uzdravuje v Galileji. Zde je zaznamenáno pět galilejských sporů. (Mk 1,16-8,26).
- třetí část obsahuje tři předpovědi utrpení, smrti a vzkříšení (Mk 8,27-16,8 (20)).

Poselství Markova evangelia

Ráz Markova evangelia je vyjádřen v prvním verši – "Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího". Marek se celým svým evangeliem snaží toto tvrzení potvrdit. Vrcholem evangelia je tak zvolání setníka, který stál pod Ježíšovým křížem – "ten člověk byl opravdu Syn Boží". Mk 1,1 a Mk 15,39 tak tvoří určitou inkluzi.

Marek se ve svém evangeliu snaží dokázat, že Ježíš je skutečně Syn Boží. Čini tak především prostřednictvím představení Ježíše jako toho, kdo koná zázraky (vyhání zlých duchů a uzdravuje). Ježíš, který koná zázraky, je tak u něho dominantním tématem – ze 450 veršů jich 200 vypráví o zázracích.

Ježíš má moc nad nečistými duchy, má moc nad ďáblem. A Ježíš nám nabízí možnost vysvobození z této ďáblové moci, do které jsme se dostali prvním hříchem. Ježíš ale nepřináší jen vysvobození od ďábla, ale celkové uzdravení. Jinými slovy, nepřináší nám jen vykoupění, ale také spásu.

Ježíš hlásá plnost času a blízkost Božího království (Mk 1,14n). Z toho plyne nutnost obrácení a víra v evangelium. Ne pouze obrácení (morální aspekt), ale víra v evangelium a skutečné přijetí Ježíše, jeho poselství. To je to první a hlavní, co "Markův" Ježíš hlásá, k čemu vybízí.

SAN MARCO
evangelista

Marek, kapitola 1

Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího.

Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám posla před tvou tvář, aby ti připravil cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“

To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na poušti a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů.“ Celá judská krajina i všichni z Jeruzaléma vycházeli k němu, vyznávali své hříchy a dávali se od něho křtít v řece Jordánu. Jan byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobylky a med divokých včel. A kázal: „Za mnou přichází někdo silnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sklonil a rozvázal řemínek jeho obuvi. Já jsem vás křtíl vodou, on vás bude křtít Duchem svatým.“

V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. ¹¹ A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“

A hned ho Duch vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali.

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Poďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ Ihned opustili síť a šli za ním. O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana; ti byli na lodi a spravovali síť. Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea s pomocníky a šli za ním.

Když přišli do Kafarnaum, hned v sobotu šel do synagogy a učil. I žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci. V jejich synagóze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Ten vykřikl: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaretský? Přišel jsi nás zahubit? Víme, kdo jsi. Jsi Svatý Boží.“ Ale Ježíš mu pohrozil: „Umlkni a vyjdi z něho!“ Nečistý duch jím zalomcoval a s velikým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a jeden druhého se ptali: „Co to je? Nové učení plné moci – i nečistým duchům přikáže, a poslechnou ho.“ A pověst o něm se rychle roznesla všude po celé galilejské krajině.

Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejeva. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoľoval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.

Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil. Šimon a jeho druhové se pustili za ním. Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají.“ Řekne jim: „Poďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“ A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Přijde k němu malomocný a na kolenou ho prosí: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očistěn. Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč a nařídil mu: „Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukáž se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.“ On však odešel a mnoho o tom vyprávěl a rozhlašoval, takže Ježíš už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. A chodili k němu odevšad.

Naši svatí farníci - sv. Cecilie

V tomto čísle FV se vracíme k našim „svatým farníkům“ a přiblížíme si sv. Cecilii. Ve kterém kostele a kde ji nalezneme vám prozradíme na konci pojednání, aby jste mohli při čtení vzpomínat, kde jste sv. Cecilii již viděli.

Svatá Cecilie požívá v katolické církvi zvláštní úcty již od nejstarších časů. Legenda klade mučednictví sv. Cecilie kolem roku 230. Vypravuje se, že v té době byli křesťané tvrdě pronásledováni a za svou víru vražděni. Papež Urban se musel před svými pronásledovateli skrývat v podzemních katakombách a bylo velmi nebezpečné se s ním slykat.

Legenda dále uvádí: Cecilie pocházela z bohaté římské rodiny a byla od útlého mládí vychovávána ke křesťanské víře. Lnula k tichému životu v domácnosti a vyhýbala se hlučným oslavám. Ráda hrála na hudební nástroje a bavila se zpěvem. Aby byla ve své víře co nejvíce spojena s Ježíšem Kristem, zavázala se mu slibem ustavičného panenství. Rodiče nevěděli o jejím slibu a zasnoubili ji pohanskému mládenci Valeriánovi. Cecilie stála před rozhodnutím, zda má splnit svůj slib nebo vyhovět rodičům. V noci měla zjevení, při němž jí bylo sděleno, aby uposlechla rodiče. Po svatbě svěřila tajemství svého slibu

manželovi. Valerián byl upřímným křesťanským duchem Cecilie natolik nadchnut, že i on se dal papežem pokřtít a přijal tak křesťanskou víru. Po příkladu Valeriána se nechal pokřtít i jeho bratr Tiburc. Oba bratři v dobách nelítostného pronásledování křesťanů v Římě poskytovali stíhaným věřícím úkryt a všemožně pomáhali jejich příbuzným. To nezůstalo bez povšimnutí římského prefekta, který bratry nechal uvrhnout do žaláře. Valerián i Tiburc raději přijali trest smrti, než by zradili své křesťanské vyznání. Aby mohli dokonat obrácení svého přítele Maxima na křesťanskou víru, vyzádali si od prefekta den odkladu pro svou opravu. I Maxim za křesťanskou víru zaplatil nejkřutější daní – byl ubit k smrti holí.

Když viděla Cecilie mučednickou smrt svých nejbližších, rozdala všechn svůj majetek chudým, aby se nestal kořistí hrabivého prefekta. Ten ve své zuřivosti nad ztrátou zisku i Ceciliným veřejným přiznáním ke křesťanské víře k Bohu dal ji zavřít do přetopené lázně, aby se udusila vedrem a horkou parou. Cecilie tyto útrapy vydržela den a noc. Prefekt proto přikázal popravit ji stětím. I když kat své oběti zasadil tři rány do šíje, těžce zraněná ještě tři dny žila. podle pověsti zemřela 22. listopadu – což je až do dnešní doby den, kdy se světí její památka.

Umučená těla sv. Cecilie, Valeriána i Tiburcia byla křesťansky pochována na pohřebišti u Říma za branou Appiovou. Papež Paschal I. přenesl roku 822 ostatky sv. Cecilie do chrámu sv. Cecilie v Římě. Odtud získal císař Karel IV. část této relikvie a umístil ji v chrámu sv. Víta v Praze.

Sv. Cecilie se pokládá od pradávna za patronku chrámové hudby a hudebníků. Podnět k tomu patrně dala legenda o její svatbě: Když za svatebního veselí hrála veselá hudba, ozývala se v srdci nevěsty hudba jiná, svatější, která ji povznášela do nebe k Ježíši Kristu. Z legendy je takké patrné, že byla hudebně vzdělána. Sv. Cecilie bývá většinou zobrazována jako spanilá panna hrající na varhany, nebo jak s modelem varhan vzhlíží k nebesům. Oznaky jejího panenství a mučednictví bývají na obrazech věnec lilíí a palma.

Určitě vám při čtení životopisu sv. Cecilie přišlo na vědomí, kde naši svatou hledat. Je tak trochu schovaná za sloupem v kostele sv. Jakuba na skřini varhan těsně pod klenbou kostela. Bohužel redakce FV nedisponuje žádnou fotografií této sochy a pro svoje "utajené" místo je taky těžce fotografovateľná. Až budete v kostele sv. Jakuba, stačí pozvednout oči k varhanům a určitě její sochu uvidíte.

Sv. Cecilie je též uctívána pravoslavnou církví a Cecilie patří dodnes ke zvláště oblíbeným světicím. Jméno Cecilie bylo v dřívějších dobách jedním z nejčastějších dívčích jmen. Sv. Cecilie je patronkou hudby a slepců, má svátek 22. listopadu a vzpomíná se na ni při modlitbách liturgie mše svaté.

18. Svatocecilské setkání 2013 v Brně

Jednota Musica sacra pořádá pro všechny varhaníky, chrámové zpěváky a hudebníky již 18. Svatocecilské setkání, které se koná v sobotu **23. listopadu 2013** v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově.

Program:

- od 9:15 příležitost ke svátosti smíření
- 9:30 secvičení společných skladeb (ke stažení na www.musicasacra.cz)
- 10:00 děkova mše s provedením společných skladeb – hlavní celebrant generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek
- předání kvalifikačních osvědčení
- minikoncert sboru Musica animata
- prodej publikací z produkce Musica sacra

Ničení lidských embryí z rozpočtu Evropské unie
Připojte se svým podpisem do kampaně (v rámci Evropské unie) na právní ochranu důstojnosti, právo na život a integritu každé lidské bytosti od početí. Kampaň trvá už jen několik dní.

<http://www.vira.cz/Texty/Aktuality/Niceni-lidskych-embryi-z-rozpoctu-Evropske-unie.html>

"Jeden z nás": poslední možnost připojit se

Již jen několik dní zbývá do konce kampaně Jeden z nás, která má za cíl zastavit financování aktivit předpokládajících ničení lidských embryí z rozpočtu Evropské unie. Občané EU mohou tuto iniciativu podpořit na webových stránkách do 1. listopadu 2013.

Cílem iniciativy Jeden z nás je požadovat v rámci Evropské unie právní ochranu důstojnosti, právo na život a integritu každé lidské bytosti od početí. Tento cíl zahrnuje požadavek nefinancovat nebo nepodporovat aktivity, které předpokládají zničení lidských embryí, a požaduje přiměřené nástroje kontroly nad užíváním poskytovaných prostředků, tak aby se zajistilo, že nejsou používány k napadení lidského života.

Když může být dosaženo shody u jednoho milionu občanů nebo i více, mohl by být napříč Evropou ustaven konkrétní etický standard v otázkách týkajících se úcty k důstojnosti každého člena lidské rodiny, ať je jakkoli mladý.

Dnes má iniciativa Jeden z nás více než 1 milion podpisů v papírové podobě a na webových stránkách; překročila tak minimální požadovaný počet podpisů ve 13 členských státech: Rakousko, Francie, Německo, Maďarsko, Itálie, Litva, Nizozemí, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Španělsko, Holandsko i Portugalsko.

Cílem kampaně je sesbírat 1,5 milionu podpisů do jejího ukončení, tj. do 1. listopadu 2013. Iniciativu Jeden z nás podpořil papež František, Rada evropských biskupských konferencí i Česká

biskupská konference. Připojit se může každý občan starší 18 let jednoduše online v příslušném formuláři. Více: <http://www.oneofus.eu/cs/> <http://ec.europa.eu/>.

Zpráva z jednoty Orel

Pět mužů a pět žen vyrazilo 12. října do Nové Cerekve na Mistrovství ČR smíšených družstev ve florbale. Z dobře obsazeného turnaje si dovezli pěkné 3. místo. Orel Telč zde reprezentovali Iva Slatinská, Lenka Sejrková, Ája Mácová, Wendy Vondráková, Jakub Kadlec, Vít Kamaryt, Oto Sejrek,

Ondra Zahradníček a Radim Koranda.

Vzpomínka na Jana Tiraye

V r. 2013 si připomínáme 155 let od narození Jana Tiraye, učitele, později ředitele, hudebníka, muzejníka, historiografa, který se výrazně zapsal i do dějin naší farnosti.

Nebyl sice zdejší rodákem, s Telčí byl však spjat téměř celý svůj život. Pocházel z učitelské rodiny ve Velké Bíteši na Žďársku, kde se 23. 10. 1858 narodil. Po studiích a krátké učitelské praxi ve svém rodišti a pak v Brně se mu r. 1889 dostalo jmenování učitelem na nově zřízené dívčí měšťanské škole v Telči. O dva roky později tu převzal funkci ředitele, kterou zastával plných 30 let až do svého odchodu do starobního důchodu.

Je znám jako osobnost, která vychovala nespočet vynikajících odborníků, kustod telečského muzea v letech 1902 – 1919 přičinivší se o pozvednutí jeho úrovně na velmi vyhledávanou kulturní instituci, autor řady hudebních skladeb a především téměř tří desítek knih, brožur a několika set článků nebo pojednání mapujících místopis Telčska, Dačicka, Slavonicka a jeho rodného Velkobíteška.

Poněkud v zapomnění je jeho přínos pro naši telečskou farnost. Jako hudebník vyučoval také zpěv. V telečských kostelích vedl chrámový sbor, byl zde i ředitelem chrámového kůru. Úspěšně skládal i koledy, písně a klavírní skladby, které zněly v našich chrámech. Mnohé vyšly i tiskem např. Koledy dítek, Jásej duše, Mešní píseň v Eichlerově Velkém kancionálu.

Ve výčtu jeho rozsáhlé publikační činnosti je mnoho zajímavých článků mapujících starobylou Telč v souvislosti s popisem veškerých kapliček, Božích muk, soch a křížů nacházejících se ve farnosti. Neopomenul ani přesný popis starších náhrobních kamenů na hřbitovech u sv. Anny a Matky Boží. Psal i o místních rodácích, kteří se stali bohoslovci, cenné jsou např. jeho práce "Rodáci Telčští v duchovní správě" nebo "Duchovní správcové farnosti Telčské".

Nutno také zdůraznit, že Tirayova znalost místních poměrů pomohla nespočetněkrát upřesnit i mnohé historické skutečnosti. Je zajímavostí, že tomu bylo i v nedávné současnosti. Když po r. 2000 byla na okraji Telče v souvislosti s přestavbou křižovatky u čerpací stanice směrem ke Krahulčí restaurována socha sv. Jana Nepomuckého, začalo se pátrat po správném datu jejího vzniku. Dle na podstavci uvedeného letopisného chronogramu určil telečský historik Alois Hrdlička r. 1899 datum r. 1783. Avšak pozdější studie Jana Tiraye otištěná v práci "Kříže, památné sochy, Boží muka a kapličky ve farnosti Telčské" udávala něco jiného – letopočet na podstavci r. 1768. Tirayova přesnost byla posléze stvrzena i za pomoci moderní fotografické techniky.

Nelze opomenout ani to, že Jan Tiray za své učitelské praxe kladl značný důraz i na výuku náboženství a to nejen ve funkci ředitele. Ve svých hodinách se snažil vštěpovat žákům víru v Boha a to zejména ve výuce přírodovědeckých předmětů. Plně podporoval náboženské vzdělávání a usiloval o úzké kontakty s farním úřadem.

Své poznatky o zařazení náboženství do školní výuky si nenechával pro sebe. Předával je nejen radami svým kolegům, ale psal i četná pojednání do různých časopisů. Např. katechetických listech

uveřejnil r. 1895 stať “ I v náboženských hodinách platí :Spojij předměty příbuzné “ nebo ve Vychovatelských listech r. 1904 “ Kněz a učitel “ , ve Vychovateli pak r. 1897 “ Doklad součinnosti kněze a učitele “ atd.

Četné články Jana Tiraye můžeme najít i na stránkách dřívějších ročníků našeho Farního Věstníku, s nímž spolupracoval i po svém odchodu do starobního důchodu a přestěhování do Prahy, kde 25. 7. 1925 zemřel.

Ing. Jiří Ptáček

Z farní knihovny

Hovory v Jeruzalémě – Carlo Maria Martini, George Sporschill

Výsledkem rozhovorů Geoga Sporschilla s kardinálem Martinim je mimořádně poutavá a osobní kniha, určená především mladým lidem, ale i všem ostatním, jimž ještě zůstalo otevřené “ucho učedníka”. Tazatel v ní klade mnoho palčivých otázek, které sesbíral u mladých lidí: V co věří nevěřící lidé? Co mají společného a v čem se rozcházejí různá náboženství? Jak jednat s lidmi jiné víry? Jak se projevuje pravá láska? Proč církev tak často hovoří o hříchu? Hledá církev nové a pozitivní odpovědi k tématu sexuality? Jakou budoucnost mají v církvi mladí lidé? Kdo může za to, že je církev jako instituce tak slabá? Jaké jsou její vyhlídky do budoucnosti? Kdyby Ježíš žil dnes, o co by usiloval nejnaléhavěji? Bude Ježíšova zvěst účinná i v budoucnu?

Carlo Maria Martini odpovídá jako ten, kdo v Ježíši Kristu našel perlu svého života a naučil se milovat všechno a všechny, na nichž Kristu záleží. Prožil svůj život v nesnadné době a v nelehkém poslání, čímž dozrál do nevyšší moudrosti. Promlouvá k nám jako člověk protřibený, prozářený Boží dobrotou, jako služebník vyhlížející svého Pána, jemuž se dá věřit.

To pravé místo – Hana Pinknerová

Účastnila jsem se týdenního semináře na téma, které mi bylo zcela vzdálené. Seděla jsem mezi lidmi, s nimiž jsem neměla zhola nic společného... Každé ráno toho týdne jsem se cestou na kurz modlila, jak mám poznat, že jsem na správné cestě. Každý večer jsem cestou domů z přednášek unaveně přemítala, jestli mě takhle Bůh učí pokoře. Dokud jsem byla doma a učila děti, vařila polívku, starala se o zahrádku a psala své příběhy, to se mi to radovalo. Život byl tak přehledný, jednoduchý a světlý. Všechno mě to bavilo. Něco samozřejmě víc a něco méně, ale byla jsem šťastná a spokojená, protože jsem věděla, že jsem přesně tam, kde mám být... Stále jsem čekala na nějaké znamení, nějaké potvrzení, nějaký signál, že tohle místo je to pravé... Svůj život můžeme prožít jako nudně se opakující stereotyp, který dusí a z něhož nelze vystoupit. Ale také jako bohaté obdarování jedinečnými okamžiky, které nás učí, abychom dovedli správně rozlišovat, abychom dokázali poctivě rozpoznat své nedostatky a upřímně děkovat za své schopnosti, abychom se uměli radovat s radujícími a plakat s plačícími, prostě abychom svůj život vnímali jako vzácný Boží dar. K takovému postoji nás autorka vede vlastními životními postřehy a zkušenostmi.

Není radost jako radost – Jaro Křivohlavý

Kolikrát přejeme druhým lidem radost! Co jim to vlastně přejeme? Z čeho se mají radovat? Radost nám může způsobit mnohé – styk s přáteli, události v manželství, to, co se děje doma i v práci. Radost nám působí i pobyt v přírodě, cestování, krásná hudba. Radost můžeme mít i z peněz. Mnohé se o tom ví. A ví se, že není radost jako radost, že radost se liší od veselí, že existuje radost

mělká – jen tak povrchní – a radost hluboká, vertikální, radost trvající jen krátce a radost, která nás může provázet celý život... Není marné orientovat se i v oblasti radostí.”

Milí farníci, sbor SANTINI-TELČ Vás srdečně zve na některý z našich koncertů, které pro Vás připravil:

1. Adventní koncert s názvem Adventus Domini Neděle 1. prosince 2013, v 17.00, kostel Jména Ježíš

Na koncertu zazní skladby autorů jako jsou Jacob Handl, Franz Beibl, Johann Sebastian Bach, Johann Christoph Bach, Tobias Mörschen, Maurice Duruflé, Zdeněk Pololáník, Jan Jozef Bočan a další.

Protože hudebníci chtějí utčit památku dvousetletého výročí narození Jana Evangelisty Kypaty, které připadá právě na 1. prosinec, zazní při koncertu i některé skladby tohoto autora.

VÁNOČNÍ KONCERT

29.12.2013, 15 hod., kostel Jména Ježíš v Telči

Santini Telč a Ad hoc quartet uvádí cyklus koled, vánočních skladeb a Českou mši vánoční "Hej mistře" J. J. Ryby

Při každém koncertě bude možnost zakoupit naše CD – SANTINI V ŘÍŠI DIVŮ

CD je také možno zakoupit u Jany Křížkové tel. 776278508, Křížova 65, 58856 Telč

Více na www.santini-telc.cz

Těšíme se na Vás

Přátelé, zdravíme Vás.

Zveme Vás na “**Pout' s chlapy do Osvětími**“ (vozíváme tam biřmovance). Ve čtvrtek večer 14. listopadu se vydáme vlakem. V pátek ve 4 hod. ráno vystoupíme asi 20 km před Osvětími a dojdeme pěšky. Prohlídka obou táborů. Nocleh jednoduchý (v tělocvičně, karimatka a spacák vlastní). V sobotu ráno práce ve skupinkách, konference, společná bohoslužba. Večer návrat vlakem. V neděli 17. 11. ráno jsme doma a můžeme jít s rodinou do kostela. Můžete s sebou zít známé chlapy nebo i syny. Jakékoliv počasí nám přeje. Pokud nás bude víc, zajistíme si pro sebe vagón. Mějte se hezky.

Václav Vacek a ostatní

Bližší informace pro zájemce - Pavel Boček - bocekpaja@seznam.cz

Z matriky:

V měsíci září a říjnu nás předešli na věčnost:

Jan Matějka

Antonín Švec

Marie Bednářová

Zdeněk Šimek

Uzávěrka příštího čísla je v sobotu 16. 11. 2013

Neprodejně, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz